

begrænsede kapacitet i fredningsnævn og overfredningsnævnet og den begrænsede bevilling til fredningserstatninger.

Med disse bestemmelser er der lagt op til en væsentlig mere aktiv rolle for fredningsstyrelsen i forbindelse med fredningssager. Af kapacitetsmæssige grunde har styrelsen i øvrigt kun i beskedent omfang haft mulighed for at gå ind i de enkelte sager, men har dog løbende haft et uformelt samarbejde med fredningsplanudvalgene, som har rejst de fleste større fredningssager. Efter udvalgenes oplyselse vil en sådan tilbagetrukken rolle for styrelsen næppe kunne fortsætte. I hvert fald i de første år må det antages, at styrelsen gennem vejledning overfor amtskommunerne eller direkte ved rejssing af sager må engagere sig aktivt i arbejdet med fredningssagerne.

Hertil kommer, at den gradvise udvikling i indholdet af fredningsbegrebet, de ændringer i fredningsbegrebet, der følger af forslaget, og ikke mindst bortfaldet af den hidtidige væsentligste kontrolinstans med de fredede områders tilstand og udvikling – nemlig fredningsplanudvalgene – gør det påkrævet, at der foretages en generel gennemgang af de hidtil afsagte fredningskendelser. Det må skønnes, at en lang række revisioner er fornødne. Opgaven har et sådant omfang, at den må løses over en længere årrække.

Gennemførelsen af statslige erhvervelser efter erhvervesloven sker allerede i dag med en vis koordination og styring fra centralt hold, idet udvælgelsen af ejendomme og forhandlinger med ejerne varetages regionalt, mens den endelige stillingtagen til erhvervelserne og selve gennemførelsen påhviler de centrale myndigheder. Der vil med udvalgenes ophævelse være øget behov for en central styring og prioritering på dette område.

Det ressortmæssige ansvar for friluftslivet blev i 1976 overført til miljøministeriet, hvor det blev placeret i fredningsstyrelsen. Fastlæggelsen af opgavernes nærmere karakter og omfang er endnu i støbeskeen, og styrelsen har hidtil måttet klare opgaverne inden for de eksisterende personaleresourcer. Det kan dog slås fast, at styrelsen skal foretage fordelingen af tipsmidlerne på friluftsområdet, vejlede og rådgive amtsrådene om rekreative spørgsmål, der har at gøre med friluftslivets udfoldelse i det åbne land samt varetage sekretariatsopgaverne for friluftsudvalget og kontakten til friluftsrådet. Som baggrund for den nævnte rådgivning må gennemføres en kortlægning og analyse af såvel det organiserede som det uorganiserede friluftsliv. Dette vil foregå i samarbejde med bl. a. den regionale fredningsadministration i amtskom-

munerne. I forbindelse med regionplanlægningen har friluftsrådet netop påbegyndt et sådant arbejde i samarbejde med styrelsen, og opgaverne på dette område må antages at vokse i de kommende år.

Også tilrettelæggelsen af en politik for alternativ feriebebyggelse, herunder feriecentre, vil være en opgave for styrelsen på dette område.

Skønnet personalebehov. I alt er styrelsens ressourcebehov i forbindelse med de under dette punkt nævnte opgaver skønnet til 4 akademiske sagsbehandlere, heraf 2 med teknisk og 2 med juridisk/samfundsvidenskabelig uddannelse. Til bistand for disse medarbejdere skønnes der at være behov for 5 funktionærer, heraf 3 tegnere og 2 kontorfunktionærer.

3.1.7 Behandling af forslag til projekter og andre sager efter naturfredningsloven, zonenloven m. v.

Arbejdsopgavernes indhold og omfang. Som nævnt indledningsvis har styrelsen et stadigt voksende antal større eller mindre enkeltssager, som der ikke er ressourcemæssige muligheder for at behandle tilstrækkeligt dybtgående og hurtigt. Forslaget føjer hertil nye sagstyper, således at det samlede sagsantal må forventes at stige yderligere.

For det første har styrelsen sager vedrørende anlæg i det åbne land. Styrelsen godkender i dag større anlæg, herunder specielt vej- og elanlæg, jfr. forslagens § 42 og bemærkningerne hertil. Foruden disse eksisterende opgaver skal styrelsen efter forslaget godkende amtskommunale vejprojekter. Efter forslaget kan styrelsen endvidere gå ind i afgørelserne vedrørende mindre anlæg, hvor amtsrådet har godkendelsesbeføjelsen.

Efter den hidtidige praksis på området søger fredningsmyndighederne at blive inddraget i projekterne på så tidligt et stadium som muligt for at sikre, at fredningshensynene tilgodeses allerede i planlægningsfasen og for at hindre, at der sker overflødig planlægning og opstår forsinkelser eller tilspidsede konflikter mellem de forskellige sektorinteresser. Denne politik kræver imidlertid, at styrelsen på grundlag af egen teknisk ekspertise kan reagere hurtigt og konstruktivt, eksempelvis ved udarbejdelse af alternative linjeføringer. I dag er styrelsen så godt som i alle tilfælde uden mulighed for at leve op til dette krav.

Denne situation forværres med fredningsplanudvalgenes ophævelse, fordi styrelsen i vid udstrækning har kunnet trække uformelt på sekretariaternes lokalkendte og sagkyndige medarbejdere.

Til disse sager kommer en række andre. Zone-